

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Olbińska

w obecności oskarżyciela : -----

po rozpoznaniu dnia 22 maja 2018 r. i 14 sierpnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

J. R. (1) , syna A. i D. z d. C. , urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że :

w okresie nie wcześniej niż od dnia 05 sierpnia 2014 r. do dnia 05 sierpnia 2017 r. w miejscowości W. , woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną M. R. w ten sposób , że pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe podczas których wyzywał w/wym. pokrzywdzoną słowami obraźliwymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe , uderzał pokrzywdzoną w głowę , szyję i obręcz barkową , popychał szarpał , zatykał usta dłonią , ciągnął za włosy , wypowiadał groźby oraz poniżał pokrzywdzoną

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

1. Oskarżonego J. R. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w okresie nie wcześniej niż od dnia 05 sierpnia 2014 r. do dnia 05 sierpnia 2017 r. w miejscowości W. , woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną M. R. w ten sposób , że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe podczas których wyzywał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi, groził pokrzywdzonej oraz poniżał pokrzywdzoną oraz stosował wobec niej przemoc fizyczną w ten sposób że uderzał pokrzywdzoną w głowę , szyję i obręcz barkową , popychał , szarpał , zatykał usta dłonią , ciągnął za włosy to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. skazuje go karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. R. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;

3. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną oskarżonego J. R. (1) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

4. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego J. R. (1) do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby ;

5. Na podstawie art. 41a § 1 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. 1 wyroku orzeka wobec oskarżonego J. R. (1) zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej M. R. na odległość 50 m przez okres 4 (czterech) lat ;

6. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego M. D. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłacanej przez oskarżonego J. R. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego J. R. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 879/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. R. (1) i M. R. w okresie objętym aktem oskarżenia byli małżeństwem . W okresie objętym aktem oskarżenia to jest w okresie nie wcześniej niż od dnia 05 sierpnia 2014 r. do dnia 05 sierpnia 2017 r. oskarżony J. R. (1) i pokrzywdzona M. R. mieszkali w W. , woj. (...) przy ul. (...) wspólnie dziećmi – R. R. (1) i W. R. . Od 05 stycznia 2015 roku nasilił się konflikt pomiędzy oskarżonym J. R. (1) a pokrzywdzoną M. R. związany z faktem iż oskarżony J. R. (1) nadużywał alkoholu i pod jego wpływem stawał się agresywny wobec swojej żony. Oskarżony J. R. (1) przeważnie gdy znajdował się w stanie nietrzeźwości wywoływał awantury domowe ze swoją żoną M. R. z błahych powodów. Oskarżony J. R. (1) podczas tych awantur domowych wyzywał pokrzywdzoną M. R. słowami wulgarnymi , poniżał ją , oraz jej groził pozbawieniem życia . Oskarżony J. R. (1) podczas tych awantur używał również w stosunku do pokrzywdzonej M. R. przemoc fizyczną w ten sposób że uderzał pokrzywdzoną w głowę , szyję i obręcz barkową , popychał , szarpał , zatykał usta dłonią , ciągnął za włosy .

W okresie od października 2016 r. do marca 2017 r. oskarżony J. R. (1) wyprowadził się z domu w W. przy ul. (...) do jednej ze swoich kochanek . Jednak w tym okresie regularnie przyjeżdżał na posesję w W. przy ul. (...) gdzie prowadził działalność gospodarczą i rano dobijał się do drzwi domu. Wtedy dochodziło do awantur z pomiędzy oskarżonym J. R. (1) a jego żoną M. R. podczas których oskarżony wyzywał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi . W marcu 2017 r. oskarżony J. R. (1) ponownie wprowadził się do domu w W. przy ul. (...) . Po powrocie do domu oskarżony J. R. (1) w dalszym ciągu nadużywał alkoholu i dochodziło do awantur pomiędzy nim a jego żoną M. R. podczas których oskarżony wyzywał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i stosował wobec niej przemoc fizyczną w postaci szarpania i bicia .

W dniu 05 sierpnia 2017 r. oskarżony J. R. (1) wrócił do domu rano w stanie nietrzeźwości i położył się spać . Gdy obudził się około godziny 18-19 wszczął awanturę z pokrzywdzoną M. R. podczas której wyzywał ją słowami wulgarnymi , groził pozbawieniem życia oraz popychał pokrzywdzoną i ją szarpał . Pokrzywdzona M. R. bojąc się zachowania oskarżonego J. R. (1) chciała wezwać za pomocą telefonu komórkowego policję . Jednak oskarżony J. R. (1) wyrwał jej telefon zaczął ją szarpać i bić . Następnie gdy pokrzywdzoną M. R. próbowała uciec z domu przewrócił ją na podłogę i zaczął bić po głowie , zatykać ręką usta i trzymać za szyję . Pokrzywdzoną M. R. zaczęła wzywać pomocy wtedy do ich domu wbiegli sąsiedzi mieszkający na posesji obok A. G. i D. G. . D. G. odciągnął oskarżonego J. R. (1) od pokrzywdzonej M. R. i wyprowadził z domu . Na miejsce została wezwana karetka pogotowia i policja , jednak oskarżony J. R. (1) uciekła z posesji przed przyjazdem policji .

J. R. (1) ma ukończone 42 lat, jest po żonaty , prowadzi własną działalność gospodarcza i uzyskuje dochód w wysokości 3000 zł , ma na utrzymaniu 2 dzieci , był karany (k. 161) , nie był leczony psychiatrycznie, ani leczony odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego J. R. (1) (k. 61 , k. 65 , k. 71 i k. 72-73) , zeznań świadków : M. R. (k. 2-3 , k. 13 i k. 130-131) , R. R. (1) (k. 81v i k. 167) , W. R. (k. 77 i k. 167-168) , A. G. (k. 53 v i k. 168) , D. G. (k. 79 i k. 168) i D. B. (k. 83) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1 , k. 6 , k. 16-17 , k. 27 , k. 44- 48) , protokołu doprowadzenia osoby w celu wytrzeźwienia (k. 7-8) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 9) , protokołu zatrzymania osoby (k. 10-11) , dokumentacji medycznej (k. 15) , kserokopii niebieskiej karty (k. 18- 25 , k. 31-41) i karty karnej (k. 63 , k. 161) .

J. R. (1) stanął pod zarzutem iż , w okresie nie wcześniej niż od dnia 05 sierpnia 2014 r. do dnia 05 sierpnia 2017 r. w miejscowości W. , woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną M. R. w ten sposób , że pod wpływem alkoholu

wszczynał awantury domowe podczas których wyzywał w/wym. pokrzywdzoną słowami obraźliwymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe , uderzał pokrzywdzoną w głowę , szyję i obręcz barkową , popychał szarpał , zatykał usta dłonią , ciągnął za włosy , wypowiadał groźby oraz poniżał pokrzywdzoną to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k..

Oskarżony J. R. (1) podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 61 , k. 65 , k. 71 i k. 72) i w swoich wyjaśnieniach opisał jakie było jego zachowanie wobec żony M. R. w okresie objętym aktem oskarżenia . Oskarżony J. R. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał jednak iż w okresie objętym aktem oskarżenia podczas kłótni wyzywał żonę słowami wulgarnymi i dochodziło do szarpaniny między nimi . Oskarżony J. R. (1) zaprzeczył by w okresie objętym aktem oskarżenia nadużywał alkoholu i groził żonie oraz wskazał iż przyczyną jego konfliktu z żoną był fakt iż żona była o niego zazdrosna i zarzucała mu że ma kochanki (k. 61 , k. 65 , k. 71 i k. 72-73).

Na wiarę zasługuje wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1) w części w której przyznał iż w okresie objętym aktem dochodziło do kłótni pomiędzy nim a jego żoną M. R. podczas których wyzywał żonę M. R. słowami wulgarnymi i ją szarpał . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza zeznaniami świadków : M. R. (k. 2-3 , k. 13 i k. 130-131) , R. R. (1) (k. 81v i k. 167) , W. R. (k. 77 i k. 167-168) , A. G. (k. 53 v i k. 168) , D. G. (k. 79 i k. 168) i D. B. (k. 83) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego J. R. (1) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika wprost iż popełnił on zarzucany mu czyn z art. 207 § 1 k.k. .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego J. R. (1) pozostałym zakresie zwłaszcza faktu iż nie stosował przemocy fizycznej wobec żony M. R. , nie groził jej oraz w okresie objętym aktem oskarżenia nie nadużywa alkoholu . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1) stanowią przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą pomniejszenia swojej odpowiedzialności za popełniony przez niego czyny. Należy zauważyć iż wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1) pozostają w tym zakresie w sprzeczności z zeznaniami świadków : M. R. (k. 2-3 , k. 13 i k. 130-131) , R. R. (1) (k. 81v i k. 167) , W. R. (k. 77 i k. 167-168) , A. G. (k. 53 v i k. 168) , D. G. (k. 79 i k. 168) i D. B. (k. 83) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Z zeznań świadków : M. R. (k. 2-3 , k. 13 i k. 130-131) , R. R. (1) (k. 81v i k. 167) , W. R. (k. 77 i k. 167-168) , A. G. (k. 53 v i k. 168) , D. G. (k. 79 i k. 168) i D. B. (k. 83) wynika w jaki sposób oskarżony J. R. (1) zachowywał się wobec pokrzywdzonej – swojej żony M. R. . Ponadto z wyjaśnień oskarżonego J. R. (1) wynika wprost iż w okresie objętym aktem oskarżenia naruszał nietykalność swojej żony M. R. (k. 65) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego J. R. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : M. R., R. R. (1) , W. R., A. G., D. G. i D. B. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Z zeznań świadka M. R. żony oskarżonego –pokrzywdzonej w niniejszej sprawie wynika jakie były powody awantur wywoływanych przez oskarżonego J. R. (1) w okresie objętym aktem oskarżenia oraz jakie było zachowanie oskarżonego wobec niej podczas tych awantur. Z zeznań tego świadka wynika iż podczas tych awantur oskarżony J. R. (1) będąc przeważnie pod wpływem alkoholu wyzywa ich słowami wulgarnymi i poniżał ją oraz jej groził . Dodatkowo świadek M. R. wskazała iż podczas tych awantur oskarżony J. R. (1) używał w stosunku do niej przemocy fizycznej w ten sposób że uderzał ją w głowę , szyję i obręcz barkową , popychał , szarpał , zatykał usta dłonią , ciągnął za włosy. Ponadto świadek M. R. opisała przebieg wydarzeń z dnia 05 sierpnia 2017 r. i wskazała iż powodem wszystkich awantur jest fakt iż mąż nadużywa alkoholu i po nim staje się agresywny i wywołuje te awantury (k. 2-3 , k. 13 i k. 130-131).

Z zeznań świadków R. R. (1) (k. 81v i k. 167) i W. R. (k. 77 i k. 167-168) dzieci oskarżonego - wynika w jaki sposób w okresie objętym aktem oskarżenia ich ojciec – oskarżony J. R. (1) zachowywał się wobec ich matki - pokrzywdzonej M. R. . Należy wskazać iż zeznania tych świadków ściśle korespondują w tym zakresie z zeznaniami świadka M. R. . Z zeznań tych świadków wynika iż podczas awantur wywoływanych przez ich ojca J. R. (2) , ten będąc pod

wpływem alkoholu wyzywa ich matkę pokrzywdzoną M. R. słowami wulgarnymi i poniżał , groził jej oraz stosował wobec pokrzywdzonej przemoc fizyczną szarpiąc ją i uderzając ręką . Z zeznań tych świadków wynika iż powodem tych awantur był fakt iż oskarżony J. R. (1) nadużywał alkoholu i pod jego wpływem stawał się agresywny wobec ich matki .

Natomiast z zeznań świadków A. G. (k. 53 v i k. 168) i D. G. (k. 79 i k. 168) – sąsiadów oskarżonego i pokrzywdzonej mieszkających na sąsiedniej posesji wynika jaki był przebieg awantury wywołanej przez oskarżonego w dniu 05 sierpnia 2017 r. . Z zeznań tych świadków wynika iż tego dnia usłyszeli wołanie o pomoc dochodzące z posesji państwa R. , gdy wbiegli do ich domu zobaczyli jak oskarżony J. R. (1) siedział na leżącej na podłodze M. R. i jedną ręką zatykał jej usta a drugą trzymał za szyję . Oskarżony J. R. (1) bił również pokrzywdzoną po głowie . Z zeznań tych świadków wynika ponadto iż D. G. odciągnął oskarżonego od pokrzywdzonej .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka D. B. to wynika z nich iż wynika iż słyszał od M. R. w jaki sposób jej mąż J. R. (1) zachowuje się wobec niej. Z zeznań tego świadka wynika iż M. R. informowała go kilkrotnie iż oskarżony J. R. (1) pobił ją w trakcie kłótni (k. 83).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony J. R. (1) w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w okresie nie wcześniej niż od dnia 05 sierpnia 2014 r. do dnia 05 sierpnia 2017 r. w miejscowości W. , woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną M. R. w ten sposób , że będąc pod wpływem alkoholu wszczywał awantury domowe podczas których wyzywał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi, groził pokrzywdzonej oraz poniżał pokrzywdzoną oraz stosował wobec niej przemoc fizyczną w ten sposób że uderzał pokrzywdzoną w głowę , szyję i obręcz barkową , popychał , szarpał , zatykał usta dłonią , ciągnął za włosy to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. .

Przepis art. 207 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny. Przepis art. 207 § 1 k.k., jest przestępstwem formalnym z działania lub zaniechania. Dla jego bytu nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. W przypadku znęcania się, które pociągnęłoby za sobą skutki na przykład w postaci uszkodzenia ciała lub spowodowania rozstroju zdrowia, wchodzić w grę będzie kwalifikacja kumulatywna z odpowiednim przepisem określającym przestępstwo skutkowe (np. z art. 156 k.k. i 157 k.k.). Przepis art. 207 § 1 k.k. jest przestępstwem indywidualnym w tej części, w której ofiarą jest osoba najbliższa lub osoba pozostająca ze sprawcą w stosunku zależności. Znęcanie się może przybrać formę znęcania się fizycznego lub psychicznego. W pierwszym przypadku zachowanie sprawcy będzie polegało na zadawaniu cierpień fizycznych, jak na przykład bicie, duszenie czy inne zadawanie bólu, a także przez głodzenie czy oziębienie ciała ofiary. Znęcanie psychiczne polegać będzie na dręczeniu psychicznym poprzez na przykład lżenie, wyszydzanie, straszenie lub zadawanie cierpień osobie, o której w tym przepisie mowa.

Od strony przedmiotowej pojęcie „znęcania” oznacza zazwyczaj systematycznie powtarzające się zachowanie złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności naruszających różne dobra, na przykład nietykalność ciała, godność osobistą. O uznaniu za „znęcanie się” zachowania sprawiącego ból fizyczny lub cierpienia psychiczne ofiary powinna decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Za „znęcanie” się nie można jednak uznać zachowania się sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego bólu fizycznego lub cierpienia moralnego, ani sytuacji, gdy między osobą oskarżoną a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego „znęcania się”.

W powyższej sprawie oskarżony J. R. (1) wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. gdyż w okresie nie wcześniej niż od dnia 05 sierpnia 2014 r. do dnia 05 sierpnia 2017 r. w miejscowości W. , woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną M. R. . Działanie oskarżonego J. R. (1) polegało na tym iż będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe w trakcie których wyzywał pokrzywdzoną M. R. słowami wulgarnymi słowami wulgarnymi, groził pokrzywdzonej M. R. pozbawieniem życia oraz ją poniżał . Ponadto oskarżony J. R. (1) stosował wobec pokrzywdzonej M. R. przemoc fizyczną w ten sposób że uderzał pokrzywdzoną w głowę , szyję i obręcz barkową , popychał , szarpał , zatykał jej usta dłonią oraz ciągnął za włosy. Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 115 § 11 k.k. za osobą najbliższą jest małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu. Pokrzywdzona M. R. -żona oskarżonego jest osobą najbliższą dla oskarżonego J. R. (1) w rozumieniu tego przepisu. Zachowanie oskarżonego J. R. (1) miało charakter systematycznie powtarzających się zachowań trwających w okresie nie wcześniej niż od dnia 05 sierpnia 2014 r. do dnia 05 sierpnia 2017 r.. Należy zauważyć , iż w wyniku znęcania się fizycznego i psychicznego nad pokrzywdzoną M. R. , nie odniosła ona obrażeń ciała. Wskazać jednak należy iż dla bytu przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu (tak wyrok Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1990 r. , V KRN 96/90, WPP 1993, nr 1-2, s. 56). W powyższej sprawie oskarżony J. R. (1) niewątpliwie dysponował przewagą fizyczną nad pokrzywdzoną M. R. , której ta tylko w niewielkim stopniu mogła się przeciwstawić . Przepis o znęcaniu się został w kodeksie skonstruowany jako zachowanie z reguły wielodziałaniowe. Pojęcie znęcania się w podstawowej postaci, ze swej istoty zakłada powtarzanie przez sprawcę w pewnym przedziale czasu zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonego. Zatem, poza szczególnymi przypadkami, dopiero pewna suma tych zachowań decyduje o wyczerpaniu znamion przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2003 r. , IV KK 49/03 LEX nr 108048) . Niewątpliwie więc zachowanie oskarżonego J. R. (1) spełnia opisane wyżej przesłanki. Znęcanie się jest zachowaniem intencjonalnym, co wymaga umyślności w formie zamiaru bezpośredniego (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1999 r., V KKN 580/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 2). Działanie oskarżonego J. R. (1) było niewątpliwie działaniem umyślnym skierowanym na wywołanie u pokrzywdzonej M. R. cierpienia fizycznych jak i psychicznych, a działanie oskarżonego miało charakter powtarzających się w pewnych przedziałach czasu zachowań skierowanych wobec jego żony M. R. . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : M. R. (k. 2-3 , k. 13 i k. 130-131) , R. R. (1) (k. 81v i k. 167) , W. R. (k. 77 i k. 167-168) , A. G. (k. 53 v i k. 168) , D. G. (k. 79 i k. 168) i D. B. (k. 83) oraz dowodów w postaci : notatki urzędowej (k. 1, k. 6 , k. 16-17, k. 27 , k. 44- 48) , protokołu doprowadzenia osoby w celu wytrzeźwienia (k. 7-8) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 9) , protokołu zatrzymania osoby (k. 10-11) , dokumentacji medycznej (k. 15) , kserokopii niebieskiej karty (k. 18- 25 , k. 31-41) . Ponadto z wyjaśnień oskarżonego J. R. (1) w zakresie jakim Sąd dał mu wiarę wynika wprost iż popełnił on czyn z art. 207 § 1 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku (k. 65) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego J. R. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 207 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości .

Wymierzając oskarżonemu J. R. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest rodzina i opieka nad nią oraz okoliczności działania oskarżonego J. R. (1) oraz fakt iż był on karany (k. 161) .

W niniejszej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego J. R. (1)

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu J. R. (1) za czyn z art. 207 § 1 k.k. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec oskarżonego J. R. (1) kara 8 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy . Sąd wymierzoną oskarżonemu J. R. (1) karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 3 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k., uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego występku. Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony J. R. (1) będzie respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Należy wskazać iż oskarżony J. R. (1) nie był dotychczas skazywany na kary pozbawienia wolności (k. 161) oraz orzeczono karę pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym rok , tym samym zachodzą przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. umożliwiające zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego K. R. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżoną oskarżonego J. R. (1) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby , zaś na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego J. R. (1) do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby w celu zapobieżenia kolejnego naruszenia przez oskarżonego porządku prawnego, zwłaszcza przez popełnienie przez niego podobnych przestępstw. Ponadto na podstawie art. 41a § 1 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. 1 wyroku Sąd orzekł wobec oskarżonego J. R. (1) zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej M. R. na odległość 50 m przez okres 4 (czterech) lat . Orzeczenie tego środka karnego ma na celu zapobieżenia popełnienie przez oskarżonego J. R. (1) podobnych przestępstw w okresie obowiązywania tego środka .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego M. D. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego J. R. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego J. R. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.